

РЕШЕНИЕ

№ 700

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 17 октомври 2014 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на петнадесети октомври през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря И.И. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Цветков, като разгледа докладваното от съдия Иванова к.н.а.х.д. №700 по описа на съда за 2014 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба “ГАЛКО” АД, седалище и адрес на управление гр. Радомир, ул. Гарата №1, представлявано от Д.И.Д. – председател на Управителния съвет, против решение №231 от 25.07.2014 г. на Районен съд – Радомир, постановено по н.а.х.д. №286 по описа на съда за 2014 г.

С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление №21-А-42 от 28.05.2014 г. на и. д. Директор на Регионална инспекция по околната среда и водите (РИОСВ) – Перник, издадено срещу “ГАЛКО” АД, гр. Радомир, с което за нарушение по чл. 48, ал. 1, т. 3 във вр. с чл. 200, ал. 1, т. 6 от Закона за водите (ЗВ) е наложено административно наказание “имуществена санкция” в размер на 4 000 лв.

Жалбоподателят твърди, че решението на първата съдебна инстанция е постановено при съществени нарушения на процесуалните правила, както и в нарушение на материалния закон. Излага доводи срещу липсата на изводи в обжалвания съдебен акт за допуснати в производството по налагане на административно наказание съществени процесуални нарушения и по повод изложени в първоинстанционната жалба оплаквания за неправилно приложение на материалния закон. Жалбоподателят в пространно изложение и без други доводи по същество на вмененото му нарушение единствено заявява, че неправилно и съответно несправедливо е административно наказан за нарушение на ЗВ, извършено в условията на “повторност”. От касационния съд се иска да отмени решението на първата съдебна инстанция и да се произнесе по съществото на спора, като отмени процесното наказателно постановление.

Ответникът по жалбата РИОСВ–Перник, в писмен отговор на касационната жалба намира въззивното решение за правилно и законосъобразно и моли да бъде оставено в сила.

Окръжна прокуратура – Перник дава заключение за неоснователност на жалбата и предлага решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Административен съд - Перник, касационен състав, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК, обсъди доводите на жалбоподателя, доказателствата по делото и извърши проверка в пределите по чл. 218, ал. 1 и служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от страна в производството пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което следва да бъде разгледана по същество. Пред касационната инстанция писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване на решението на районния съд не се представят.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалвания съдебен акт Районен съд – Радомир е приел за безспорно от фактическа страна, че на 23.10.2013 г. експерти от ИАОС извършили емисионен контрол на състоянието на отпадъчни води по отношение на обект – инсталация за обработка на метали, експлоатирана от “ГАЛКО” АД, гр. Радомир, находяща се в гр. Радомир. При проверката, посредством взета проба от последна шахта преди смесване на охлаждащи води с производствено отпадъчни води, зауствани в канализационната система на гр. Радомир и след направен лабораторен анализ в Централна лаборатория – София към Главна дирекция “Лабораторно-аналитична дейност” на Изпълнителна агенция по околна среда, е установено, че дружеството зауства в канализационната система на гр. Радомир смесен поток от отпадъчни води без да е спазило ИЕО по два показателя, определени му в КР №118/2006 г., а именно: **желязо** (общо): при ИЕО – 10 mg/dm³ резултата от изпитване е с установена стойност от 29, 8 mg/dm³ и **цинк**: при ИЕО - 5 mg/dm³ резултата от изпитване е с установена стойност от 10,56 mg/dm³. За така установеното със съставяне на акт за нарушение срещу “ГАЛКО” АД, гр. Радомир е образувано административнонаказателно производство за неспазване разпоредбите на ЗВ, завършило с издаване на процесното наказателно постановление, с което дружеството е административно наказано.

На база на така установеното по фактите районният съд, при извършваната проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали същото, е приел от правна страна, че същите са съставни съобразно изискванията на ЗАНН, а в хода на производството не са допуснати и други съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на посоченото за нарушител лице, които да са основание за отмяна на процесното НП на такова основание.

Разгледал съществото на правния спор, след преценка на събраните и приобщени във връзка със спора доказателства, решаващият първоинстанционен състав е приел за безспорно, че именно от “ГАЛКО” АД, гр. Радомир, в качеството му на оператор на действаща инсталация за повърхностна обработка на метали, е реализирало вменения му с акта и НП състав на нарушение на ЗВ, за което правилно, законосъобразно и справедливо е административно наказан.

Решението е правилно.

С издаденото наказателно постановление “ГАЛКО” АД, гр. Радомир, в качеството му на ЮЛ и водоползвател - оператор на действаща инсталация за повърхностна обработка на метали, титуляр на разрешително, е наказано поради неизпълнение на задължения към държавата, вменени му в случая с нормата на чл. 48, ал. 1, т. 3 от ЗВ, а именно да поддържа необходимото качество на водата в съответствие с нормативните изисквания и условията на разрешителното. За неизпълнение на посоченото задължение в ЗВ е предвидено административно наказание “имуществена санкция” в граници от 1000 до 5000 лв. По делото е безспорно установено и доказано, че към момента на извършената проверка в последна шахта на обекта, експлоатиран от настоящия жалбоподател, са установени показатели в стойности в пъти над установените за допустими от държавата от норми. За изхвърлени отпадъчни води във водните обекти и канализационната система в нарушение на емисионните норми и изисквания държавата наказва физическото или юридическото лице, съгласно нормата на чл. 200, ал. 1, т. 6 от ЗВ, с глоба, съответно имуществена санкция, освен ако не подлежи на по-тежко наказание, в граници от 1000 лв. до 5000 лв. С процесното

наказателно постановление е наложено административно наказание именно по посочените за нарушени разпоредби на ЗВ, като никъде в правораздавателния акт не са правени изводи за повторност на нарушението в смисъла на §1, т. 22 от ДР на ЗВ, за да следва да е посочена като основание за налагане на административно наказание нормата на чл. 200, ал. 4 от ЗВ. Мотивите на административнонаказващия орган, респективно на районния съд, са за отегчаващо отговорността обстоятелство на факта на издадено и влязло в сила наказателно постановление за същото нарушение на ЗВ в рамките на календарната година, в която е установено и процесното, макар и с невлязло в сила наказателно постановление, нарушение. В случая, освен размера на превишаването на допустимите норми, безспорно установен и доказан, неоспорен от оператора и посочен като мотив относно определения размер на наказанието, без съмнение отегчаващото отговорността обстоятелство е и поведението на наказаното дружество, понесло вече административнонаказателна отговорност за същото нарушение, без индикации да са постигнати целите на административното наказване, заложи в чл. 12 на ЗАНН, а именно да се предупреди и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред и се въздействува възпитателно и предупредително върху останалите граждани. Правилата за определяне на административното наказание, заложи в чл. 27, ал. 2 във вр. с ал. 3 на ЗАНН кореспондират без съмнение и с целите по чл. 12 на с.з.

Без основание и опора в закона са доводите на жалбоподателя относно липса на извършено нарушение в условията на повторност, съответно неправилно приложен закон и накрая неправилност на изводите на районния съд касателно размера на наложената административна санкция и определяне на същата в завишен размер към максимума, предвиден за процесното нарушение. Неправилно наказаното дружество посредством процесуалния си представител тълкува мотивите на административнонаказващия орган да наложи наказание в размер над минимума, съответно без основание възразява и срещу решението на първата съдебна инстанция да потвърди процесното наказателно постановление.

Горното обосновава правилност на изводите на районния съдия за правилно приложение на закона в проведеното производство за налагане на административно наказание, което прави постановения съдебен акт съответен на материалния закон, поради което не е налице соченото основание за касиране решението на първата съдебна инстанция. Районният съд, като е потвърдил наказателно постановление завършило процесуално законосъобразно производство за налагане на административно наказание за извършено нарушение на ЗВ, е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт, който освен това валиден и допустим ще бъде оставен в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник, касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №231 от 25.07.2014 г. на Районен съд – Радомир, постановено по н.а.х.д.№286 по описа на съда за 2014 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/